

עָרֵי מַעֲם הַשֵּׁם עֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ

זָרָר חַק לִיְשָׁרְאָל

מִנְקָד

הַתְּהִזְמִינָה

פְּרִשְׁת אָחָרִי

מִתְּהִנָּא הָאֱלֹקי

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי ז"ע"א

מִבָּאָר בְּלַשׁוֹן הַקָּדָשׁ
עִם פְּרוֹשׁ קָל וְנַחַם לְמַעַן יְרִיזָה הַלּוּמָד בָּו

מִחְלָק לְפִי הַפְּרִשְׁיוֹת יוֹם בִּיּוֹמוֹ

בְּדִקּוֹת סְפִירֹות בְּלִבְדִּין תְּזִכָּה לְהִיּוֹת בָּנָי
עוֹלָם הַבָּא

יָצָא לְאוֹר עַל יָדֵי "מִפְּעָל חַזְרָה הָעוֹלָם"

חַדְשָׁת גְּמָזוֹת ש"ע ל'פ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודה של הגה"ץ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכי"ש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבבים

ולפרנסת ספרי הזוهر היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשנות, בשmachות, לכל החברים וידידי,
ולכל אחד ואחד מישראל, לkraine הגאולה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרבבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת הארץ"ל ללימוד זהור "חיק לישראל" דבר יום ביום

כפי שנדפס בספר "חיק לישראל"

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא

בלימוד הזוهر נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירויות עינים למען יוזץ הקורא בו,
ועתה קבלו מatanנו שלוחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגנו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחון לגורחותך, תלך לבטה דרך ורגל לא תנוג'

*

כל הזכיות שמורות

ואין למכור או לScar או לקבל רוח עברו הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוهر העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל הרב **בנינו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רחוב שלמה 6 ירושלים)

לעילוי נשחת מוריינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי מרדכי בן מרים שרubb"י זיע"א

תפללה קודם למועד הזיהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבעון העוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הרְחַמִּים וְהַסְלִיחֹת. מודים
אנו לפניך יי אֱלֹהינו וְאֱלֹהֵינוּ אֶבֶוֹתֵינוּ, בקָדָה וּבְהַשְׁתְּחוּת,
שקָרְבָּתֵנוּ לְתוֹרַתך וּלְעַבְדָתך עֲבוֹדַת הַקָּדֵשׁ, ונתת לנו חלק בסודות
תוֹרַתך הַקָּדוֹשָׁה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית לנו חסד גדול
כזה. על כן אנחנו מפְּרִילִים תְּחִנּוּגִין לְפָנֶיךָ, שְׂתָמָחֹל, וְתְּסָלָח, לכל
חטָאתֵינוּ וְעֹזּוֹנּוֹתֵינוּ, וְאֶל יְהִי עֹזּוֹנוֹתֵינוּ מִבְדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

ובכן יי רצון מלפניך יי אֱלֹהינו וְאֱלֹהֵינוּ אֶבֶוֹתֵינוּ, שתְּכַונֵן לְבַבֵינוּ
לִירָאָתְך וְאַהֲבָתְך, וְתִקְשִׁיב אַגְּנִיךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהָה, וְתִפְתַּח
לְבַבֵינוּ הַעֲרֵל בְּסֻודֹת תּוֹרַתך, וַיְהִי לְמוֹדֵנוּ זֶה נְחַת רֹוח לְפָנֵי כִּסֵּא
כְּבוֹדך בְּרִיח נִיחוֹת. ותִאֵצֵיל עַלְינּוּ אֹור מִקּוֹר נְשָׁמַתֵנוּ בְּכָל בְּחִינָתֵינוּ,
וְשִׁיתְנוֹצֵצָה נִיצּוֹצָות עַבְדִּיך הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִית דְּבָרִיך אֱלֹהָה
בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתָם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתָם, וְזִכּוֹת תּוֹרַתָם, וְתִמְימֹותָם, וְקָדְשָׁתָם,
יעַמֹּד לנו לבל נְפָשֵׁל בְּדִבְרִים אַלְזָו. וְזִכּוֹתָם תְּאִיר עֵינֵינוּ בָמָה שָׁאנוּ
לוּמָדים. כְּמֹאָמֵר נְעִים זָמִירֹת יִשְׂרָאֵל "גָּל עֵינִי וְאַבִּיטָה נְפָלָאות
מִתּוֹרַתך". יי רצון אמר פי זה גיון לבני לפניך יי צורי וגואלי. פי יי
יתן חכמה מיפוי דעת ותבוננה:

תְּפִלָּה לְאַחֲרֵי לְמֹוד הַזֶּהֶר (יאמר בכוונת הלב)

**אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רְחַמֵּן רְחַמְּן עָלֵינוּ טֹב וִמְטִיב הַדָּרְשָׁן
לְנוּ. שׂוֹבֵה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רְחַמְּמִיחָה בְּגַלְל אֲבוֹת שְׁעָשָׂו
רְצָוֹנָה. בְּגַה בִּיתְךָ כְּבַתְחַלָּה וְכֹזֶן מַקְדְּשָׁךְ עַל מִכּוֹנוֹ. וְהַרְאָנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשְׁמַחָנוּ בְּתַקְנוּנוּ. וְהַשֵּׁב בְּהַנִּים לְעַבְזָדָתָם וְלוֹויִם לְדוֹבָגָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגַנְיוֹתָם. וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֵת ה' לִירָא
וְלֹאָהָבָה אֵת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא אָמֵן כֹּן יְהִי רָצֶן.**

כֵּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְבֶּה אֶת הַרְבִּים לְצַלְמָם וְלַחֲלָק הַסְּפָרִים לְהַכְּפִיל
וּלְשִׁלְשָׁלֶשׁ זְכִיּוֹתֵיכֶם בְּאֶלְפִּים וּרְבּוֹא רְבּוֹת. וְכֵל המזבח אֶת
הַרְבִּים זָוֶה לְבָנִים צְדִיקִים וְלַכְל הַהְבָּחוֹת הַרְשָׁבָ"י זַיִעַ"א
הַצְדִיק אִינּוּ נוֹתֵן שָׁנה לְעַיְנֵי בַיּוֹם וּבַלְילָה עַד שְׁמוֹכִית הַרְשָׁעִים וּמִבְיאָם
שִׁישּׁוּבָו בְּתִשְׁוֹבָה (זהר הקדוש, חלק א, ב).
אִילוּ הֵיו יְזָדִיעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גָּדֵל הַשְּׁבָר לְהַחְזִיר חַבְרוֹ לְמוֹטֵב הֵyo
רְזָדִיפִים אַחֲרֵyo תְּמִיד בְּמִזְרָח שְׁרוֹדָף אַחֲרֵי פְּסָף וְזָהָב (זהר הקדוש פרשׁת
תרומָה קכח – קכט).

מֵצָoה שָׁאַתָּה רֹזֶה שְׁבַנִי אָדָם נֹהָגִים בָה קְלוֹת רָאשׁ וּמְעֻט הַפּוֹה
שְׁפָקִיםִין אֹתָה, הַפּה מֵצָoה זֹו בּוֹדָאי מִמְּתַנָּת וּמִצְפָה עַד כִּי יִבְחַר בָה אִישׁ
בְשָׁר וַיְשַׁר לְהַזְהֵר בָה, וּלְעֹזֶר רְבִים עַל מֵצָoה זֹו לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכִבּוֹד
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְיו' (זהר הקדוש פרשׁת תרומָה, קב ה'ישר פרק ס"ד).

כֵל מֵצָoה שָׁאַin לְה הַוֹרֶש וְאַin מַי שִׁיבְקַש אֹתָה תְּרִישָׁנָה לְפִי שְׁהִיא בְמַת
מֵצָoה, וּמֵצָoה שָׁאַin לְה רְזָדִיפִים רְדָף אַחֲרֵיה לְעַשְׁוֹתָה, שְׁהַמֵּצָoה מַקְטְּרָגָת
וְאוֹמְרָת פָמוֹה גְּרוּעה אַנְכִי שְׁנַת עַלְמָתִי מַבְלִיל וּכְיו' (ספר חסידים אות ק"ה).

מקור המאמר בזוהר פרשת אהרי זט ט ע"א
סדר עבודת הכהן בין הכהנים

למְדַנֶּג, מִכֶּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנֵי
ה'. כִּיּוֹן שְׁבַתּוֹב מִכֶּל
חַטֹּאתֵיכֶם, לְמֵה לְפָנֵי ה'?
אֲלֹא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְפָנֵי ה'
מִמְשָׁ.

שְׁנִינוּ, מִרְאֵשׁ חַדְשָׁ
הַסְּפָרִים פָּתוּחִים וְתַדִּינִים
דָּגִים. בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּפִתְּחַת הַדִּין
גְּמַסְרִים לְהַפְּתָחָה לְדִין, עַד
אוֹתוֹ יוֹם שְׁנִקְרָא תְּשֻׁעָה
לְחַדְשָׁ. בָּאוֹתוֹ יוֹם כָּל הַדִּינִים
עוֹלִים לְבָעֵל הַדִּין וּמַתְקִנִּים
כְּפָא עַלְיוֹן שֶׁל רְחִמִּים לְמֶלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ. בָּאוֹתוֹ יוֹם צְרִיכִים
יִשְׂרָאֵל לְמֵתָה לְשָׁמָחָה
בְּשָׁמָחָה לְפָנֵי אֲדוֹנָם שְׁעַתִּיד
לִיּוֹם אַחֲרֵי לְשָׁבֵת עַלְיָהָם
בְּכָפְא הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רְחִמִּים,
בְּכָפְא שֶׁל וְתָרְנוֹתָה.

וְכָל אֹתָם הַסְּפָרִים הַפָּטוּחִים
לְפָנֵי וְכַתּוּבִים לְפָנֵי אֶת כָּל
אֹתָם הַחֲטָאים, הוּא מִזְכָּה
אֹתָם וּמִטְהָר אֹתָם מִכֶּלֶם.
זֶהוּ שְׁבַתּוֹב מִכֶּל חַטֹּאתֵיכֶם
לְפָנֵי ה', תְּטַהָּרוּ. לְפָנֵי ה'
מִמְשָׁ.

תָּאָנָּא, מִכֶּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְיָ, כִּיּוֹן דְּכַתִּיב מִכֶּל
חַטֹּאתֵיכֶם, אֲמָאי לְפָנֵי יְיָ. אֲלֹא אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, לְפָנֵי יְיָ מִמְשָׁ.

דְּתַגְנִיא, מִרְיָשָׁא דִּירְחָא סְפִרְיָן פְּתִיחָין, וְדִינִי
דִּינִין. בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בְּתֵי דִינִין
אַחֲמָרָן, לְאַתְּפִתְחָה בְּדִינִיא, עַד הַהוּא יוֹמָא
דְּאַקְרֵי תְּשֻׁעָה לִירְחָא. בְּהַהוּא יוֹמָא, סְלָקִין דִינִין
כָּלְהוּ לְמַאֲרִי דִינִיא, וּמַתְקִנִּי בְּכּוּרְסִיא עַלְאָה
דְּרַחְמִי, לְמַלְכָא קְדִישָׁא. בְּהַהוּא יוֹמָא בְּעָן
יִשְׂרָאֵל לְתִפְאָ, לְמַחְדֵי בְּחַדּוֹתָא לְקַדְמוֹת
מְאִרְיָהּוֹן, דְּזָמִין לְיוֹמָא אַחֲרָא, לְמִיתָב עַלְיָהוּ
בְּכּוּרְסִיא קְדִישָׁא דְּרַחְמִי, בְּכּוּרְסִיא דְּוּוּתְרָנוֹתָא.
וְכָל אַינְזָן סְפִרְיָן דְּפִתְחָין קְמִיהָ, וּכְתִיבֵין קְמִיהָ
כָּל אַינְזָן חֹבֵין, הוּא מִזְכָּה לֹזֶן, וּמִדְכָּה לֹזֶן
מִכָּלָה, הָרָא הוּא דְּכַתִּיב מִכֶּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְיָ
תְּטַהָּרוּ. לְפָנֵי יְיָ מִמְשָׁ, אַינְזָן דְּאַמְרִין קְרָא, עַד
הָכָא אָמְרִין, וְלֹא יְתִיר. וְלִיתְ רְשֵׁי לְאַחֲרָא דְּלִימָא
מִמְשָׁ.

אֹתָם שָׁאוֹמְרִים אֶת הַפְּסוּק, אֹמְרִים עַד כָּאן וְלֹא יְוֹמֵר

תטהרוג, אלא בנהן רבא, דפלח פילחנה, וקשר שמא קדישא בפומיה, ובד הוה אתקשר ומתרבד בפומיה, ההוא קלא נחת ובטש ביה, ואתנהייר מלה בפומיה דבנהן, ואומר טהרוג. פלח פולחנה, ומתרברכין כל אינע עלאין דאשתחארו.

ולבר אסחי גופיה, וקדש ידיו, לאעלא בפולחנה אחרא קדישא. עד דיתבעון למייל לאתר אחרא עלאה, קדישא מפלא. תלת שורין סחרין ליה, בהני אחוי, ולוייאי, ומכל שאר עפמא כליה. (ברכאנ קמיה) זוקפין ידין עליה בצלותא וקטרא דרבבא זוקפא ברגליה. נטיל תלת פסיען, וכלהו קיימין בקיומיהו, ולא נטליין בתיריה (זהה אקטיר קטורת).

נטיל תלת פסיען אחרן, (רישיא בלבא) אסחר לדיבתיה. נטיל תלת פסיען, אסתים עיגין, ואתקשר לעילא. עאל לאתר דעאל, שמע קול גרפּי דכרובּיא מזמירין, ואקיישן גרפּין פרישאן לעילא. הוה אקטיר קטורת, משטבּכא קול גרפּיידו ובלחישו אתקברקו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חיק לישראל היום"

נition ל渴בל בחינם לזכוי הרבים בלבד. טל': 8436784-054 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב'ב

טטהרוג, אלא הכהן הגדול שעבד את העבודה, וקשר את השם הקדוש בפיו. וכשהיה נקשר ומתברך בפיו, אותו קול יורד ומבה בו, ומארה המלה בפי הכהן, ואומר טהרוג. עבד עבודה, ומתרברכים כל אותם העליונים שנשנארו.

אחר כך רוחץ גופו ומקדש ידיו להכנס לעובדה קדושה אחרת. עד שיתבעון להכנס למקום אחר עליון קדוש מהכל. שלוש שורות מקיפות אותו: של אחיו הכהנים, ולויים, ומכל שאר העם. (ברכות לפנוי) זוקפים ידים עלייו בתפלת, וקשר של זהב תליון ברגלו. נוטל שלוש פסיעות, וכולם עומדים במקומות ולא הולכים אחריו. (זהה מקטיר קטורת).

הולך שלוש פסיעות אחרות, (רשומה בלב) מקיף את מקומו. הולך שלוש פסיעות, וסותם את עיניו וקשר למעלה. נכנס למקום שנכנס, שומע קול בנגדי הכרובים שמזומנים ומקישים בכנפים הפרושים למעלה. בלחש.

אם הכהן זוכה, שחרי למעלה נמצא בשמחה - אף כאן באותה שעה יוצא רצון האור המתבשם מריחות של הרוי אפרנסמן טהור של מעלה, והולך בכל אותו המקום. נכנס הריח לשני נקי חטמו, ולבו מתישב. אז הכל הוא בלחש, ולא נמצא שם פתחון פה. פותח הכהן את פיו בתפלה ברצון, בשמחה, ומתפלל את תפלותו.

אחר שפיהם, זוקפים הכרובים כמו מקדם את בנפיהם ומנדרים. אז יודע הכהן שהיה רצון, ועת שמחה לכל, והעם יודעים שתפלותו התקבלה, כמו שכתב (ישעה א) אם ידיה חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. והוא שב לאחורי ומתפלל תפלותו. אשרי חלקו של הכהן, שחרי על ידו

שמח על שמחה נמצאת באותו יום למעלה ולמטה. על אותה שעה כתוב, (תהלים קמד) אשרי העם שזכה לו אשרי העם ששה אלהיו.

ספר אור זהר (עמוד 240)

לו על ידי למוד זהר נעשו חשക לכל מני למודים של התורה הקדושה ידיע שלמוד זהר מסג'ל מאד מאד. ועוד, שעל ידי למוד זהר נעשו חשക לכל מני למודים של התורה הקדושה, והלסון של זהר מעורר מאד לעכירות השם יתברך.

(שיחות הרב רבי נחמן מברסלב, ק"ח)

אי בהנא זכי, דהא לעילא בחידו אשתקבח, אוף הכא בההייא שעטה נפיק רעוא דנהורא, מتابסמא מיריחין דטורי אפרנסמן דכיא דליילא, ואולא בכל ההוא אחר, אעל ריחא בתרי נוקבי דחויטמיה, ואתיישבא לבא. בדין פלא היא בליחסו, וכטרא לא אשתקבח תפן. פתח בהנא פומיה בצלותא ברעותא בחדורותא, וצלי צלותיה.

בר דסימים, זקפיין ברוביה כמלקדמי גראפיהו, ומיופרין. בדין ידע בהנא דרעותא הו, עיון חדורותא לכלה, ועמא ידען דאתקבל צלותיה, כמה דכתיב, (ישעה א) אם יהו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. והוא תב לאחוריה, וצלי צלותיה. ובאה חולקה דבנה, דהא על ידי חידו על חידו אשתקבח ההוא יומא לעילא ותטא, על ההייא שעטה כתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שזכה לו, אשרי העם ששי אלהיו.

מקור המאמר בזוהר פרשת אחרי דף ס' ע"א-ב
תאהו מצד הקדושה

והייתה לכם לחקת עולם בחודש השבעיע בעשור
לחודש תענו את נפשותיכם וגו. (ויקרא ט"ז) **רבי חייא פתח,** (ישעה כ) **נפש אoitah בלילה אף**
רווחי בקרבי אשחרך וגו. **נפש אoitah בלילה.** **נפש אoitah בלילה מיבעי ליה,** מהי **נפש אoitah.**
נפש אoitah בקרבי אשחרך, **ישחרך מיבעי ליה.** אלא
הכى לנו קדשא בריך הוא רווח ואנפsha דכלא,
וישראל אמרו נפשי ורווחי אגת. בגין פ"ד **oitah לאדקה בה,** **ואשחרך לאשבחה רעotta.**

רבי יוסי אמר, **בשעתא דבר נש נאים בערסיה.**
נפקא נפשיה, **סלקא ואסחדית ביתה בבר**
נש, על כל מה שעבד בכל יומא. גופא אמר
לנפשא, **נפש אoitah בלילה,** (דף ס"ז ע"ב) **אף רווחי**
בקרבי אשחרך.

דבר אחר נפשי אoitah, אמרה הכנסת ישראל קמי
קדשא בריך הוא, **נפש אoitah בלילה,** בעוד
דאנא בגלוותא בני עממי, ומנייא **נפשי מכל**
בישראל (נ"א ורויינא נפשי מכל פיסטה) **דקוטרא בני עממי,**

אויתך בלילה, בעוד שאנו בגלוות בין העמים, ומנוועה **נפשי מכל רע** (ושבעה נפשי מכל הבזנות)

והייתה לכם לחקת עולם
בחודש השבעיע בעשור
לחודש תענו את נפשותיכם
וגו. **רבי חייא פתח,** (ישעה כ) **נפש אoitah בלילה אף רווחי**
בקרבי אשחרך וגו. **נפש אoitah בלילה,** **נפש אoitah**
בלילה היה צריך להיות מהו
נפש אoitah? **אף רווחי**
בקרבי אשחרך, **ישחרך היה**
צריך להיות אלא פ"ד למדנו,
הקדוש ברוך הוא הוא רווח
ונפש של הכל, **וישראל**
אומרים: **נפשי ורווחי אתה.**
משום פ"ד אoitah לדבק בה,
ואשחרך למצא את רצונך.

רבי יוסי אמר, **בשעה**
שאדם ישן במתתו, **יוצא נפשו,** **עוולה ומעידה באדם**
על כל מה שעשה בכל היום.
הגופה אומר לנפש: **נפש**
oitah בלילה, **אף רווחي**
בקרבי אשחרך.

דבר אחר נפשי אoitah -
אמרה הכנסת ישראל לפני
הקדוש ברוך הוא: **נפשי**
oitah בלילה, **בעוד שאנו בגלוות בין העמים, ומנוועה נפשי מכל הבזנות)**

נֶפֶשׁ אֲוִיתִיךְ, בְּגַין לֹא תָבָא לְאַתְּרִי. אֲפִי רוח**י** אֲשֶׁר בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת, כִּי לְשׁוֹב לְמִקְומֵי. אֲוִיתֶה, כִּי לְשׁוֹב לְמִקְומֵי. אֲפִי רוח**י** בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת, כַּלּוּמָר, אֲפִי עַל גַּב שְׁהָם מִשְׁעָבְדִים אֲתָה בְּנֵי בְּכָל שְׁעָבְדִים, רוח**י** הַקָּדֵשׁ לֹא זֹהַ מִמְּנִי כִּי לְשִׁיחָר אָוֹתֶךָ וְלַעֲשׂוֹת מִצּוֹתִיךְ.

רַבִּי יִצְחָק אמר, אמרו יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹד שְׁנֶפֶשׁ בַּי, אֲוִיתֶךָ בְּלִילָה. מָה הַטּוּם בְּלִילָה? אֶלָּא מִשּׁוּם שְׁהָנֶפֶשׁ הַזֹּוּ בְּשָׁעָה הַזֹּוּ צְרִיכָה לְחִמד אָוֹתֶךָ. אֲפִי רוח**י** בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת, כַּאֲשֶׁר מִתְעַזְּרָת בַּי רוח**י** הַקָּדֵשׁ, אֲשֶׁרֶת בְּהַתְּעֻזְּרוֹת לַעֲשׂוֹת רְצׁוֹנָה. כי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפְּטֵיךְ לְאָרֶץ, בָּזְמַן שְׁהָמִשְׁפֵּט יוֹרֵד לְאָרֶץ לְבָשָׂמָה אֶת הָעוֹלָם, אוֹ צְדָקָה לְמִדּוֹ יִשְׁבֵּי תְּבִלָּה. כַּלּוּמָר, יִכְלִין לְמִסְבֵּל דִּינָא צְדָקָה, וְלֹא יִשְׁתַּצְּיִר עַלְמָא מִגְּיהָ. אִימְתֵּי צְדָקָה לְמִדּוֹ יִשְׁבֵּי תְּבִלָּה, כַּאֲשֶׁר מִשְׁפְּטֵיךְ לְאָרֶץ. **רַבִּי חִזְקִיָּה** אמר, נֶפֶשׁ אֲוִיתֶךָ בְּלִילָה, דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲפִי רוח**י** בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת מִמְּנֶה. מִתֵּי צְדָקָה לְמִדּוֹ יִשְׁבֵּי תְּבִלָּה? כַּאֲשֶׁר מִשְׁפְּטֵיךְ לְאָרֶץ. **רַבִּי חִזְקִיָּה** אמר, נֶפֶשׁ אֲוִיתֶךָ בְּלִילָה - זו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲפִי רוח**י** בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת - זה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

נֶפֶשׁ אֲוִיתִיךְ, בְּגַין לֹא תָבָא לְאַתְּרִי. אֲפִי רוח**י** בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת, כַּלּוּמָר, אֲפִי עַל גַּב דָּאִינָן מִשְׁעָבְדִין לְבָנִי, בְּכָל שְׁעָבוֹדָא, רוח**י** קְדִישָׁא לֹא אֲתָעֵדִי מִנְאֵי, בְּגַין לְמִשְׁחָר לְהָ, וְלִמְעָבֵד פְּקִידָה. **רַבִּי יִצְחָק** אמר, אמרו יִשְׂרָאֵל קְמִי קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, בָּעוֹד דִּנֶּפֶשׁ בַּי, אֲוִיתִיךְ בְּלִילָה. מָאי טַעַמָּא בְּלִילָה, אֶלָּא בְּגַין דְּהָאִי נֶפֶשׁ בְּהָאִי שַׁעַתָּא, אֲצְטִירִיךְ לְחַמְדָא לְהָ. אֲפִי רוח**י** בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת, פְּדָ אֲתָעֵר בַּי רוח**י** קְדִישָׁא, אֲשֶׁרֶת בְּאֲתָעֵרָה לִמְעָבֵד רְעוּתָה.

בַּי כִּאֲשֶׁר מִשְׁפְּטֵיךְ לְאָרֶץ בְּזָמָנָא דִמְשָׁפֵט נָהִית בְּאָרֶץ, לְבַשְׁמָא עַלְמָא, כִּדְין צְדָקָה לְמִדּוֹ יִשְׁבֵּי תְּבִלָּה. כַּלּוּמָר יִכְלִין לְמִסְבֵּל דִּינָא צְדָקָה, וְלֹא יִשְׁתַּצְּיִר עַלְמָא מִגְּיהָ. אִימְתֵּי צְדָקָה לְמִדּוֹ יִשְׁבֵּי תְּבִלָּה, כַּאֲשֶׁר מִשְׁפְּטֵיךְ לְאָרֶץ. **רַבִּי חִזְקִיָּה** אמר, נֶפֶשׁ אֲוִיתֶךָ בְּלִילָה, דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. **אֲשֶׁרֶת**, דָא קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְלֹא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲפִי רוח**י** בְּקָרְבֵי אֲשֶׁרֶת

ספר אור הזהר (עמוד 240)

לו^ד) עצם התבאות ודבורי הזהר מבהיר האדם לאין סוף

ובענין למור זהר הקדוש אמר בשם הקדוש רב**י** אהרון מיזטאמיר: שוחר הקדוש צדקה לאמרו בלא בואר, כי התבאות ותרבורה של זהר הקדוש עצמן מבהיר את האדם לאין סוף יתרבורה, רק מי שרוצה ללמד עם בואר יען מקדם בהבראה, והזהר יאמר בספר בלא בואר.

(ובפי ישראל דוב מילעדיין, שאירית ישראלי שער התחזשות שער הא' דרוש ה' מאמר ב')

מקור המאמור בז' ה' פ' ש' ע"ב – ע"א
מעלות התשובה ודרכן התקון

אמר רבי אלעזר, כתיב, (ויקרא טט) **כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם וּגּוֹ.** אֲכַפֵּר עֲלֵיכֶם מִבְעֵי לֵיה. אֲלֹא יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לֹא כָלָא יוּכָלָא, דְּנַגִּיד מַבּוּעֵי לְאַשְׁקָאָה בְּהָאִי יוֹמָא לְכָל עִבָּר, לְאַרוֹאָה כֹּלָא, וְלְאַשְׁקָאָה כֹּלָא. וְדָא עֲלֵיכֶם, בְּלוֹמֶר, בְּגִינִיכֹּן לְדָבָא לְכֹזֶן בְּהָאִי יוֹמָא, דְּכִתְבֵּר לִפְנֵי יְהָהָרָגָה. וְלֹא יְשַׁלּוּט עֲלֵיכֶם דִּינָא.

רבי יהודה אמר זכאיין איןון ישראל, רקוד שא בריך הוא אתרעי בהו, ובאי לדבאה להו, דלא ישתחב בהו חובה, בגין דיהו נני היכליה, וידורין בהיכליה. ולומנא דאתה כתיב, (יחזקאל 20) **וּזְרֻקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טָהוֹרִים וּגּוֹ.**

רבי יהודה פתח, (תהילים 22) **שִׁיר הַמְּעוֹלָות מִמְעַמְקִים קָרָאתִיךְ יְהָה.** תנין, בשעתה דברא קדשא בריך הוא עלמא, בעא לamberiy בר נש, אמליך באורייתא, אמרה קפיה, תעשי לamberiy האי בר נש, זמין הוא למחייב קפה, זמין הוא לארגזא קפה. אי תעביד לייה בעובדי, הא גמלך בתורה. אמרה לפניו: תרצה לברא האדם הזה? עתיד הוא לחתא לפניה ועתיד הוא

אמר רבי אלעזר, כתוב כי ביום הזה יכפר עליכם וגוי. אכפר עליכם היה צരיך להיות! אלא יכפר עליכם להכליל את היובל ששופע מעינות להשכות ביום הזה לכל עבר לרבות את הכל ולהשכות את הכל. וזה עליכם, כלומר עבורכם, לטהרכם ביום הזה, שכותב לפניהם ה' טהרהו, ולא ישולט עליכם הדין.

רבי יהודה אמר, אשריהם ישראל שהقدس ברוך הוא התרצה בהם ורוצה לטהר אותם שלא ימציא בהם חטא, כדי שיכיו נני היכלו וידורו בהיכלו. ולעתיד לבא כתוב, (יחזקאל לו) **וּזְרֻקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טָהוֹרִים וּגּוֹ.**

רבי יהודה פתח, (תהילים קל) **שִׁיר הַמְּעוֹלָות מִמְעַמְקִים קָרָאתִיךְ הָהָרָךְ.** שנינו, בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, רצה לברא אדם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקרוב הגולה ברחמים. - דפי "ח^נ ל^ג ש^ד ר^אל היום" ניתן לקבל בחינם לזכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב' יב

להרגיז לפניה. אם תעשה לו כמעשי, הרי העולם לא יוכל לעמוד לפניה, כל שבעו אותו האיש. אמר לה: וכי לך נחן נקראתיך (שמות לד) אל רחום ותפנן ארך אפים?

וטרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא תשובה. אמר לה לתשובה: אני רוצה לברא אדם בעולם, על מנת שיכיישו לי מחתאים, שתהי עתידה לעזוב את חטאיהם ולכפר עליהם. ובכל שעה ושעה התשובה זמינה לאנשים, וכשאנשים שבים מחתאים, התשובה הזו שבה לקדוש ברוך הוא, והוא מכפר על הכל, והدينם נכנים, וכלם מתבושים, ואדם גתיר מחתאו.

מתי גתיר אדם מחתאו? בשעה שנכנס לתשובה הזו כראיין. רבי יצחק אמר, שישב לפני המלך העליון ומתחפל תפלה עמוקה הלב. זה שכתוב עמוקים קראתיך ה'.

רבי אבא אמר, עמוקים קראתיך ה', מקום גנו הוא למלחה, והוא עמק הבאר, ומה יוצאים נחלים ומעינות לכל

עלמא לא יוכל למיקם קפה, כל שבעו בר נש. אמר ליה, וכי למגנא אתה, (שםות לד) אל רחום ותפנן ארך אפים.

עד לא ברא קדשו בריך הוא עלמא, ברא תשובה, אמר לה לתשובה, أنا בעינא למרי בר נש בעילמא, על מנת דבר יתובו לך מחותהון, דתני זמין לא משבק חותהון, ולכפר עליהו. ובכל שעתא ושעתא תשובה זמין לגבוי בני נשא, ובך נושא תיבין מחותהון, הא תשובהثبت לגבוי קדשו בריך הוא, וכפר על פלא, וдинין אתהפין, ומתרפסמן כליהו, ובר נש אתהבי מחותהון.

אימתי אתהבי בר נש מחותהון בשעתא דעאל בהאי תשובה בדקה חוץ. רבי יצחק אמר, דתב קמי מלכא עלה, וצלי (דף ט ע"א) צלotta מעומקך דלא, הרא דכתיב ממעמקים קראתיך י'.

רבי אבא אמר, ממעמקים קראתיך י', אחר גניוז היא לעילא, והוא עמיקה דבירא, ומהאי נפקין נחלין ומבועין לכל עבר, והוא עמיקה

דְּעִמֵּיקָתָא אֲקָרֵי תְּשׁוֹבָה. וּמִאן דְּבַעַי לְאַתְּבָא
וְלְאַתְּדַבֵּא מִחוּבוֹי, בְּהָאִי עֻמְקָא אֲצַטְּרִיךְ לְמַקְרֵי
לְקוֹדְשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא, הָרָא הוּא דְכַתִּיב מִפְּעָמִים
קָרָאתִיךְ יִי'.

תָּאָנָא, בְּשַׁעַתָּא דְהָוָה בָּר נֶשׁ חַב קָמֵי מַאֲרִיה,
וְקָרִיב קְרַבְגִּיהִיא עַל מִדְבָּחָא, וּבָהָנָא מַכְפֵּר
עַלְיהָ, וּבַעַי בְּעוֹתְיהָ עַלְיהָ, מַתְעָרֵין רְחָמֵי, וְדִינֵי
מַתְבִּפְמָן, וְתְשׁוֹבָה אֲרִיךְ בְּרַכָּא, בְּמַבּוּעַן דְּנָגְדִין
וְגַפְקִין, וְמַתְבִּרְכִּין בְּלָהִוּ בְּוֹצִינִין בְּחַדָּא, וּבָר נֶשׁ
אֲתְּדַבֵּי מִחוּבוֹיה.

בְּמַעֲנִינָות שְׁשׁוֹפָעִים וַיּוֹצְאִים, וְכָל הַמְּאוֹרוֹת מַתְבִּרְכִּים פָּאָחָד, וְהָאָדָם נִטְהָר מַחְטָאָו.

עַבְרָ, וְאָתוֹ עַמְקָה הַעֲמָקִים
נִקְרָא תְשׁוֹבָה. וּמִ שְׁרוֹצָה
לְשׁוֹב וְלַהֲתָהָר מַחְטָאָיו,
מִהַעַמְקָה הַזָּה הוּא צְרִיכָה
לְקָרָא לְקָדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא. זֶה
שְׁפָתּוֹב מִמְעָמִים קָרָאתִיךְ
ה'.

לְמִדְנָג, בְּשַׁעַה שְׁהִיה אָדָם
חוּטָא לְפָנֵי רְבָנוֹ וּמִקְרֵיב
קְרַבְנוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְהַכְהֵן
מַכְפֵּר עַלְיוֹ וּמַבָּקֵש בְּקַשְׁתוֹ
עַלְיוֹ, מַתְעָרֵרִים רְחָמִים,
וְהַדִּינִים מַתְבִּשְׁמִים,
וְהַתְשׁוֹבָה מַרְיָקה בְּרָכוֹת
בְּמַעֲנִינָות שְׁשׁוֹפָעִים וַיּוֹצְאִים, וְכָל

ספר אור הוזר (עמוד 240)

לה) לא ימנע מקריאת הוזר הגם שהדברים סתוםים וחתומים
ונם כי סתוםים וחתומים הדברים, אל נא תמנע מקריאתם, כי ברית ברותה לשפטים הנוטפות מר
באמא ורעותה דלא באה
בاهני בבש דرحمנא שאינם חזירות ריקם, מעורר את האהבה עד שתחפוץ בבלוגו ונמנום, איש הוזה
(הרבר משה זכותא בהגהותיו בספר הנקנות)
ושונה באהבתה כו'.

לו) מי שהוא בעל עסוק גודל יהיה רב למידו בוזר הקדוש, כי הוא פראי במקומ החשך
היה מתמיד בלמודו מאד שם ופסקים ותנ"ך ועין יעקב וספר הוזר ותקונים וכו', וקצת היה בלי
שיעור, ובפרט בספר תנ"ך ועין יעקב וכל כתבי האר"י וספר הוזר ותקונים.
(שבחי הר"ן רביינו נהנו מברקלב ו')

לו) הרבה הקדוש החוצה מעריך את ספר אור החיים ומאור עיניהם בספר הוזר
פואם אחת שאל הרבה הקדוש החוצה מלובין וכותתו יגנו עלינו לתלמידו הרבה הקדוש רבוי מאפטע
בעל מחבר ספר 'אור לשמים' וכותתו יגנו עליינו: האם אתה לומד בספר הקדוש מאור עיניהם, והשיב
לו, אשר איןנו לומד בו. אמר לו הרבה הקדוש מלובין: אני אומר לך, שלא מצאתי בשום ספר דברים
נעלאים כמו שמצאתי בנו ספרים אלו, יגנו ספר הוזר וספר אור החיים הקדוש וספר מאור עיניהם.
(הרבר הקדוש רבוי יצחק מסקוירא וכותתו יגנו עליינו, ברם ישראלי (רויין), דף כ"ו טור א')

לח) למוד או אמירת הוזר בפרק השם מועיל לטהרת הנפש ותאות למוד הטורה
ובכללו זה גם בון תזהרו בני מאור למד, או על כל פנים לומר בכל יום בפרק השם איליבא ריקנא
שעור והר הקדוש, ודבר זה מועיל מאד לטהרת הנפש ונורר תאות הלמוד בנזיר בספר עבדת
הקדוש, אשריכם בני היקרים אם תשמעו בקול.

מקור המאמר בזוהר פרשת אהרון דף עב עב
מעלת הגור והנפטר בארץ ישראל

כמַעֲשֶׂה אָרֶץ מִצְרָיִם וְגוֹ.
רַبִּי חִיאָ פָתָח, (איוב לח) **לְאַחֲזָה בְּכִנּוֹת הָאָרֶץ וְגוֹ.** **לִמְדָנָנוּ**, **עַתִּיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא** **לַטְהַר אֶת אָרְצָנוּ** **מִכֶּל טָמֵאת העמים עֲוֹדֵי עֲבוֹדָה זָרָה** **שְׁטָמָאוּ** **אֹתוֹתָה,** **כַּמִּ שְׁאוֹחַזְוָה** **בְּטַלְיָתוֹ** **וּמִנְעָר אֶת הַטְּנֵפֶת** **מִמְּנָה.** **וְכָל אָתוֹת שְׁנָקְבָּרוּ** **בָּאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה,** **לִזְרַק אָתוֹת** **הַחוֹצָה,** **וְלַטְהַר אֶת הָאָרֶץ** **מִהָּצָד הַאָחֵר** (**קדוש אחר**), **כְּבִיכּוֹל שְׁהִתָּה מִזְנָה** **אֶת שָׁאָר גְּדוּלִי הַעֲמִים וְלַקְבָּל** **אֶת טָמֵאתָם וְלַהֲנִיגָם,** **וְעַתִּיד לַטְהַר אֹתוֹת** **וְלַעֲבִירִים הַחוֹצָה.**

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה מַטְהָר אֶת (**הר**) **שֻׁוּקִי טְבָרִיה,** **וְכָל שְׁהִיה** **שֵׁם מַת,** **הָיָה מַעֲלָה** **אֹתוֹ** **וּמַטְהָר אֶת הָאָרֶץ.** **לִמְדָנָנוּ**, **כְּתוּב וְתָבָא וְתַטְמָא** **אֶת** **אָרְצִי וְגוֹ.** **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,** **אֲשֶׁרִי חַלְקוּ שֶׁל מֵשָׁזֶׁבֶה** **בְּחִיוּ לְהַשְׁרֹות מְדוֹרוֹ** **בָּאָרֶץ** **הַקָּדוֹשָׁה.** **שֶׁכְלָל מֵשָׁזֶׁבֶה** **לָהּ, זֹכָה לְהַשְׁפִיעַ** **מְטָל**

הַשְׁמִים שְׁלַמְעָלָה שִׁירֵד עַל הָאָרֶץ. **וְכָל מֵשָׁזֶׁבֶה** **לְהַקְשֵׁר** **אֶחָר כֵּךְ** **לָאָרֶץ** **הַקָּדוֹשָׁה הַעֲלִיָּנה.**

כְמַעֲשֶׂה אָרֶץ מִצְרָיִם וְגוֹ, (**ויקרא יז**) **רַבִּי חִיאָ פָתָח,** (איוב לח) **לְאַחֲזָה בְּכִנּוֹת הָאָרֶץ וְגוֹ,** **תָּאָנָא,** **זָמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא** **לְדַבָּא** **לְאַרְעֵיה,** **מִכֶּל מִסְאָבוֹתָא דְעַמִּין עֲוֹדֵי עֲבוֹדָה זָרָה,** **זָרָה,** **דָּסָאִבוּ** **לָהּ.** **בְּהָאִי מָאֵן דָּאָחִיד בְּטַלְיָתְיהָ,** **וְאַנְעָר טְנוֹפָא מִזְיָה.** **וְכָל אַינְזָן דְּאַתְקָבָרוֹ** **בְּאַרְעָא קְדִישָׁא,** **לְמַשְׁדֵי לֹזֶן לִבְרָה,** **וְלְדַבָּא אַרְעָא קְדִישָׁא מִסְפְּרָא אַחֲרָא** (**ס"א קְדִישָׁא אַחֲרָא**), **כְּבִיכּוֹל דְּהָוָה** **מִתְזָנָא** **לְשָׁאָר רְבָרְבִּי עַמִּין,** **וְלַקְבָּלָא מִסְאָבוֹתָא דְּלַהּוֹן,** **וְלַדְבָּרָא לֹזֶן.** **זָמִין** **לְדַבָּא** **לָהּ וְלְאַעֲבָרָא** **לֹזֶן לִבְרָה.**

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה מִדְכֵי טִוְרִי (**ס"א טויק**) **דְּטַבְּרִיא,** **וְכָל דְּהָוָה** **תִּפְנַן מִית,** **הָוָה סְלִיק** **לִיהְיָה,** **וּמִדְכֵי אַרְעָא.** **תָּאָנָא,** **בְּתִיב** (**ירמיה ב**) **וְתָבָא וְתַטְמָא** **אֶת אָרְצִי וְגוֹ,** **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,** **זָבָא חַוְלָקִיה** **מָאֵן דָּזְבִּי בְּחִיוּי** **לְמַשְׁרִי** **מְדֹרָא** **בְּאַרְעָא קְדִישָׁא.** **דָּכְלָמָא** **דָּזְבִּי** **לְהָ**, **זָבִי** **לְאַנְגְּדָא** **מְטָלָא** **דְּשָׁמְמִיא** **דְּלַעַילָּא,** **דְּנַחֲית** **עַל** **אַרְעָא.** **וְכָל מָאֵן דָּזְבִּי** **לְאַתְקָשָׁרָא** **בְּחִיוּי בְּהָאִי אַרְעָא** **קְדִישָׁא,** **זָבִי** **לְאַתְקָשָׁרָא** **לְבַתָּר** **בְּאַרְעָא** **קְדִישָׁא עַלְאָה.**

הַשְׁמִים שְׁלַמְעָלָה שִׁירֵד עַל הָאָרֶץ. **וְכָל מֵשָׁזֶׁבֶה** **לְהַקְשֵׁר** **בְּחִיוּי** **בָּאָרֶץ** **הַקָּדוֹשָׁה הַזֶּוּ,** **זֹכָה** **לְהַקְשֵׁר** **אֶחָר כֵּךְ** **לָאָרֶץ** **הַקָּדוֹשָׁה הַעֲלִיָּנה.**

וְכֹל מַאֲنָן דָּלָא זָכֵי בְּחִיוֹי, וְמִיתָּין לֵיהֶ לְאַתְקְבָּרָא
הַפְּנוֹן, עֲלֵיהֶ כְּתִיב, (ירמיה ב) וְנַחֲלָתִי שְׁמַתָּם
לְתוֹעֵבָה. רֹוֹחַ הַיְהוּדָה נִפְיק בְּרִשׁוֹתָא נַכְרָא אַחֲרָא,
וְגַוְפִּיהֶ אָתֵי תְּחוֹתָא רִישׁוֹתָא דְּאָרְעָא קְדִישָׁא,
כְּבִיכּוֹל עֲבֵד קְדֻשָּׁה חֹל, וְחֹל קְדֻשָּׁה. וְכֹל מַאֲנָן
דוֹצֵי לְמִפְיק נִשְׁמַתִּיהֶ בְּאָרְעָא קְדִישָׁא, אַתְכְּפָרוּ
חוֹבוֹי, זָכֵי לְאַתְקְשָׁרָא תְּחוֹת גְּדֹפוּ דְּשִׁבְינָתָא,
דְּכִתְבָּ, (דברים לט) וּכְפָר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ. וְלֹא עוֹד אַלְא
אי זָכֵי בְּחִיוֹי, זָכֵי לְאַתְמִשְׁכָא עֲלֵיהֶ רֹוֹחַ קְדִישָׁא
תְּדִיר, וְכֹל מַאֲנָן דִּיתְבָּ בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, אַתְמִשְׁךְ
עֲלֵיהֶ רֹוֹחַ אַחֲרָא נַכְרָא.

תָּאָנָא, כֵּד סְלִיק רַב הַמְנוֹנָא סְבָא לְהַתָּם, הַזּוֹ
עַמְּיהֶ תְּרִיסָר בְּנֵי מִתְיִבְחָתָא דִילִיה, אָמַר
לוֹן, אֵי אָנָא אָזֵיל לְאַרְחָא דָא, לֹאוׂ עַל דִּידִ קָא
עַבְדִּינָא, אַלְא לְאַתְבָּא פְּקָדָנוֹא לְמִאָרִיה. תְּגִינָּן כָּל
אִינּוֹן דָּלָא זָכוּ לְהָאִי בְּחִיוֹי, אָתִיבֵין פְּקָדָנוֹא
רְמָאִירִיהָן לְאַחֲרָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּגִינִּי כֵּה, כָּל מַאֲנָן דְּאַעֲבָר מְאַיִן
וַיְגִינֵּן בַּיְשִׁין, אוֹ רִשׁוֹתָא אַחֲרָא בְּאָרְעָא,
אָרְעָא אָסְתָּאָבָת, וּוֹ לֵיהֶ לְהָהֹא גָּבָר, וּוֹ
לְגַנְּפָשָׁה, דְּהָא אָרְעָא קְדִישָׁא לֹא מִקְבָּלָא לֵיהֶ
מִינִים רְעִים אוֹ רִשׁוֹת אַחֲרָת לְאָרֶץ, הָאָרֶץ נִטְמָאת. אֹוי לְאַוְתָּו הָאִישׁ! אֹוי לְגַנְּפָשָׁוֹ שְׁהָרִי
הָאָרֶץ הַקְדּוֹשָׁה לֹא תִּקְבַּל אַוְתָּו אַחֲרָ כֵּה, עַלְיוֹ כְּתֻובָ (תְּהִלִּים קד) יְפָמוּ חַטָּאים מִן הָאָרֶץ -

וְכֹל מֵ שֶׁלָּא זָכֵה בְּחִיוֹי,
וּמְבִיאִים אֹתוֹ לְהַקְבֵּר שָׁם,
עַלְיוֹ כְּתֻובָ וְנַחֲלָתִי שְׁמַתָּם
לְתוֹעֵבָה. רֹוֹחַ יֵצֵא בְּרִשות
נַכְרִיהֶ אַחֲרָת, וְגַופּוּ בָּא מִתְחַת
רִשׁוֹת הָאָרֶץ הַקְדּוֹשָׁה
כְּבִיכּוֹל, עַשְׂה קְדֻשָּׁה חֶל, וְחֶל
קְדֻשָּׁה. וְכֹל מֵ שָׂזֹּכָה לְהַזְּכִיא
נִשְׁמַתָּו בְּאָרֶץ הַקְדּוֹשָׁה,
מִתְפְּרִים חַטָּאיִו, זָכֵה
לְהַקְשֵׁר מִתְחַת כְּנֵפי הַשְׁכִּינָה,
שְׁכַתּוֹב (דברים לט) וּכְפָר אַדְמָתוֹ
עַמּוֹ. וְלֹא עוֹד, אַלְא אָם זָכֵה
בְּחִיוֹי, זָכֵה לְמִשְׁךְ עַלְיוֹ רֹוח
קְדֻשָּׁה תְּמִיד, וְכֹל מֵ שִׁוּשָׁב
בְּרִשות אַחֲרָת, נִמְשַׁכְתּ עַלְיוֹ
רֹוח אַחֲרָת נַכְרִיהֶ.

לְמִדְנָג, כְּשַׁעַלָּה רַב הַמְנוֹנָא
סְבָא לְשָׁם, הַיּוֹ עַמּוֹ שְׁנַיִם
עַשְׁר בְּנֵי הַיִשְׁיבָה שָׁלוֹ. אָמַר
לְהָם, אֵם אָנָי הוֹלֵךְ לְדֶרֶךְ
הַזּוֹ, לֹא עַל שְׁלֵי אָנִי עֹשֶׂה,
אַלְא כִּדֵּי לְהַשִּׁיבּ הַפְּקָדָן
לְבָעֵלְיוֹ. שְׁנַיִנוֹ, כָּל אָוֹתָם
שֶׁלָּא זָכוּ לְזָה בְּחִיָּהֶם, הַם
מִשִּׁבְיִים אֶת פְּקָדָן רַבּוֹנָם
לְאַחֲרָ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִשּׁוּם כֵּה,
כָּל מֵ שְׁמַעְבִּיר מִאָוֹתָם
מִינִים רְעִים אוֹ רִשׁוֹת אַחֲרָת לְאָרֶץ, הָאָרֶץ נִטְמָאת. אֹוי לְאַוְתָּו הָאִישׁ! אֹוי לְגַנְּפָשָׁוֹ שְׁהָרִי
הָאָרֶץ הַקְדּוֹשָׁה לֹא תִּקְבַּל אַוְתָּו אַחֲרָ כֵּה, עַלְיוֹ כְּתֻובָ (תְּהִלִּים קד) יְפָמוּ חַטָּאים מִן הָאָרֶץ -

לבדה. בעוֹלָם הַזֶּה ובעוֹלָם הַבָּא.
הָאָרֶץ, בעוֹלָם הַזֶּה, ובעוֹלָם הַבָּא, ורְשָׁעִים עוֹד אֵינָם - בתְּחִיה המִתְּהִימָּן. אָז - ברַכְבֵּי נְפָשִׁי אֵת
הַלְלוּיָה.

לבדה. עלייה כתיב, (תהילים כד) יתמו חטאים מן הארץ, בעוֹלָם הַזֶּה, ובעוֹלָם הַבָּא, ורְשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בתְּחִיה המִתְּהִימָּן, כדַּין בָּרַכְבֵּי נְפָשִׁי אַת יי' ההַלְלוּיָה.

ספר אור זהר (עמוד 241)

לט) על ידי טעםת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מון הדעת וההשגה

פנימיות התורה הוא בחינת משקה המשברת, כמו יון לאחר שגננס במשיו יצא מהעלמו ומתגלה ואנו משביר ומבלבל הדעת וההשגה מפני שהיה בו כח שלמעלה מן השכל בהעלם, ועתה יצא ונתקלה, כמו בנו בריזו דאריתא שהוא שלא נטלבשה במצוות אלא לנו ספר גדרת אויר אין סוף בריך הוא למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית וכוי להשכיל ולהשיג סדר בכל ההשתלשות ולספר בשעור קומת עצמות המאצל והגאצלים, כמו כל אמרי האדרא רבה ואדרא זוטא שהוא בחינת אהבה רבה שלמעלה מן הדעת וכו' וריזו דאריתא שלמעלה מן ההשגה בהעלם גדרול, וכשפטועמים ומשוגנים יתבלבל דעתו, בלומר שנולד לו מחתמת התהבותנות בהם אהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה וכו'. (ספר מאמרי ארמור חזון בעל הטעיה תקס'ג חלק ב/ בדור הפתוח והשיה ברדו)

מ) עסוק חכמת הפטוד מונעת התנשאות חכמאות חיצוניות ונדרחה מפניה להחשך מפני האור פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצוניות לחיצוניות הגוף. והעוסקים ברומו וסודו, אין יציר הארץ יכול להתגנות בהם. (אבן שלמה לר'ר"א פרק ח' אות כ"ט)
בתוב בספר הקנה: "ישבתם וראיתם בין צדיק ונז' בין עובד אלקים לא אשר לא עבדו", עובד אלקים הינו העוסק בתלמוד ובזהר, לא עבדו, דהיינו, העוסק בתלמוד בלבד ולאינו עוסק בזהר.

(מען גנים פרק א')

החכמה האמתיות חכמת הקבלה האלקית היא עקר האקליט הנטען, ואין לאדם להפטר ממנה בשום אופן, והיא עקר תורה ישראל, אשר לשם יתרבור הגיד בדבריו לעקב קקוו ומשפטיו לשׂרָאֵל וגנו וכו'. ואומר אני, הלואי שלא היה מקהלין גדרלי הדור ב תלמוד החכמה הקדושה והלואי היה מלמדים דרכם לתלמידים לעסוק בחכמה הלוין, אויב בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמה החיצונית והוא ב כל החכמאות נדים כמו שנדרחה החשך מפני האור, אך שעונונתינו גרמו לנו שגמ בפה ובפה מצדינו הדור סגרו את דלתם החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא ילמדו עד שהיה בعلي מרגה ורומי הקדש, והנה עבור זה נשארנו ערמים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעונונתינו הרבים חכמאות חיצוניות הבסיל בחשך הולך וכו' ויאמר אלקים יהיו אויר ויאר לנו. (מען גנים פרק א')

מא) למוד זהר, תקונים וזהר חדש, מעילות השדר עד צאת הרכבים מנע שרפת התלמוד תקנות ראשונות לקבע למוד תמידי אשר לא יפסיק. הקדוש הזה בספר הזהר הקדוש ותקונים, ללמד כל איש מהם חלקו זה אמר זה מאחר זה תפלה הבקר ועוד עת תפלה מנהה ערבית כל הימים תמיד חמוץ בשבת ויום טוב וכו', ועוד הוטיפו ב תלמוד תמידי של זהר הקדוש למד כל היום כללו ועוד יש שעות בלילה חמוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו' וכו'.

ובשנת תש"א היה גורות נוראות וכו' לבער ספרי התלמוד של בני ישראל וכו', והגאון ר' באסאן שאל לרביבינו משה חיים לייצאו (רמח"ל) לבאר לו סוד הענן, ובבני השיב לו בבאור סוד כל הענן, כי הוא ראה זאת מקרים והקרים רפואה למבה ותפונ בישיבה שלו שלמרדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסיק מעילות השדר עד צאת הרכבים וכו'. (ירם משה, ענינים נפלאים מרביבינו משה ליצאנו)

מקור המאמר בזוהר פרשת אחרי דף ע"א-ב
חומר איסור טומאת נדה

תְּאַנָּא, מַאי רֶכֶתְּבֵיב, (בראשית ג) וְאִיבָה אֲשִׁית בִּינֶךָ
וּבֵין הָאָשָׁה, אַרְבָּעָה וּשְׁעָרִים זִינִי
מִסְּאֹבּוֹתָא אַטִיל חֹוִיא בְּנוֹקְבָא, כִּד אַתְּחָבָר עַפְהָ
כְּחַוְשָׁבָן וְאִיבָה, וּשְׁעָרִין וְאַרְבָּע זִינִין (ס"א דינין)
מִתְּעָרִין לְעִילָא, וּשְׁעָרִין וְאַרְבָּע לְתָתָא. וּשְׁעָרָא
רְבָא, וְטוֹפְרִין סְגִיאָו, וְכִידָן דִינִין מִתְּעָרִין בְּכָלָא.
וְתְּאַנָּא כִּד בְּעַת אַתְּחָא לְאַתְּדָבָא, בְּעֵיא לְסְפָרָא
הָהִיא שְׁעָרָא רְבָבִי בְּיוֹמָא דָאִיהִי מִסְּאָבָא,
וְלְסְפָרָא טְוֹפְרָהָא, וְכָל הָהִוא זֹהָמָא דֵי בְּהָזָן.

דְּתְּאַנָּא בְּרוּזִי דְמִסְּאֹבּוֹתָא, זֹהָמָא דְטוֹפְרִין,
וְתָעָר זֹהָמָא אַחֲרָא, וּבְגִינִי כֵּה, בְּעֵין
גִּנִּיאָ, וְמַאֲן דְּאָעֶבֶר לוֹן לְגִמְרִי, כְּאֵלֹא אַתְּעֶר
חַסְד בְּעַלְמָא. דְתְּנִיא לֹא לְבָעֵי לֵיהֶ לְאַנִּיש
לְמִיחָב דְוּכְרָנָא לְזִינִין בִּישָׁין. דְתְּגִינָן אַלְפָ וְאַרְבָּע
מַאֲה וְחַמֵּשׁ זִינִין בִּישָׁין, מִתְּאַחֲרָן בְּהָהִיא
זֹהָמָא, דְאַטִיל חֹוִיא תְּקִיפָא, וְכָלָהוּ מִתְּעָרִין
בְּהָהִיא זֹהָמָא דְטוֹפְרִין.

זֹהָמָה הַצְּפָרְנִים. בָּאָתָה הַזֹּהָמָה שַׁהְטִיל הַנְּחַשׁ הַחַזָּק, וְכָלָם מִתְּעָרִים בָּאָתָה

לְמִדְנָג, מַה שְׁכַתּוֹב (בראשית ג)
וְאִיבָה אֲשִׁית בִּינֶךָ וּבֵין
הָאָשָׁה, אַרְבָּעָה וּשְׁעָרִים מִינִי
טָמֵאָה הַטִיל הַנְּחַשׁ בְּנוֹקְבָה
כְּשַׁהְתָּחָבָר עַמָּה, כְּחַשְׁבָּוֹן
וְאִיבָה, וּשְׁעָרִים וְאַרְבָּעָה
מִינִים (דינים) מִתְּעָרִים
לְמַעַלָה, וּשְׁעָרִים וְאַרְבָּעָה
לְמַטָּה. וּשְׁעָרָגְדָל וְצְפָרְנִים
גִּדְולֹת, וְאוֹזְמִתְעָרִים
הַדִּינִים בְּכָל. וּלְמִדְנָג,
כְּשַׁרְוֹצָה אָשָׁה לְהַטְּהָרָה,
צְרִיכָה לְסֶפֶר אָתוֹת שְׁעָרָ
שָׁגָדָל בַּיּוֹם שֶׁהִיא טָמָא,
וְלְסֶפֶר אֶת צְפָרְנִית, וְכָל
אָתוֹת זֹהָמָה שְׁבָחָן.

שְׁלַמְדָנָג בְּסֻודֹת הַטָּמָא,
שְׁזָהָמָת הַצְּפָרְנִים מַעֲוָרָת
זֹהָמָה אַחֲרָת, וּמְשׁוּם כֵּה
צְרִיכִים גִּנִּיאָה, וּמֵשְׁמַעְבָּרִים
לְגִמְרִי, כְּאֵלֹא הַעִיר חַסְד
בְּעֹלָם. שְׁלַמְדָנָג, אֵין צְרִיכָה
אָדָם לְתָת זִכְרָה לְמִינִים רְעִים.
שְׁשָׁנִינוּ, אַלְפָ וְאַרְבָּע מִאוֹת
וְחַמֵּשָׁה מִינִים רְעִים נְאָחוֹזִים בָּאָתָה

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היום"
ניתן לקבל בחינם לזכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב' י'ב

וְאַפְלוֹ מֵי שְׁרוֹצָה, יַעֲשֶׂה
בָּהֶם כְּשָׁפִים לְבָנִי אָדָם,
מִשׁוּם אֹתָם שְׁתְּלוּוּם בָּהֶם.
וְמֵי שְׁמַעְבִּירָם, כְּאַלְוֹ הַרְבָּה
חַסְד בְּעוֹלָם, וְדִינִים רְعִים לֹא
נִמְצָאים, וְתַעֲבֵר אֹתָה זְהָמָה
וְצְפְרִנְהָה שְׁרִשְׁוּמוֹת בָּה.
שְׁלֵמָנוּג, מֵי שְׁדוֹרֶך בְּרֶגֶלּוֹ
אוֹ בְּנֵעֶלְוֹ עַלְיהָן, יִכְלֶל
לְהַנְזָק. וְמֵה בְּשִׁירֵי הַשִּׁירִים
שֶׁל הַזָּהָמָה שְׁלֵמָעָלה כֹּה -
אָשָׁה שְׁמַקְבָּלָת וּמִתְחַבְּרָת
עִם הַנְּחַשׁ וְהַטִּיל בָּה זְהָמָה
עַל אַחַת כְּמָה וּכְמָה. אָוי
לְעוֹלָם שְׁמַקְבָּל מִמְּנָה אֹתָה
זְהָמָה. מִשׁוּם כֵּה, וְאַל אָשָׁה
בְּנֵדֶת טָמָאתָה לֹא תִּקְרַב.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָמֶר קָרְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַבִּיאוּ
עַל כְּפֹרָה בְּרָאֵשׁ חֶדֶשׁ. עַל וְדַאי, בְּגִין
הִתְעַבֵּר הַהְוֵא חִוִּיא, וַיִּתְבְּסֵם מִן דְּבָרָיו. עַל:
בְּמַה דְּכַתִּיב, (ישנניה) שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִפְּעָל לוֹ. וְעַל
דָּא כְּתִיב בְּקָרְתָּה, (במדבר טז) הַגּוּדִים עַל יְיָ,
דְּבָגִינְיהָן אַתְעַר מִן דְּאַתְעַר דְּאַתִּי מִסְטְּרִיְהוּ.
אָוֹפָה הַכָּא הַבִּיאוּ עַל כְּפֹרָה, עַל מִמְשָׁה. בְּגִין
הִתְבְּסֵם וַיִּתְעַבֵּר וְלֹא אַשְׁתַּבְּחָה חִוִּיא בְּאַתָּר
הַשְּׁאָרִי. וְכֹל כֵּה לִפְהָה. עַל שְׁמַעְטָתִי אֶת הַיְרָחָה,
וַיְשַׁלְּטָא בָּהּ מִן דָּא אַצְטְּרִיךְ. וְבְגִין כֵּה כְּתִיב וְאַל

אָשָׁה בְּנֵדֶת טָמָאתָה לֹא תִּקְרַב.

הַנְּחַשׁ בָּمָקוּם שְׁשֹׁרָה. וְכֹל כֵּה לִמְהָ? עַל שְׁמַעְטָתִי אֶת הַיְרָחָה
וּמִשׁוּם כֵּה כְּתִיב, וְאַל אָשָׁה בְּנֵדֶת טָמָאתָה לֹא תִּקְרַב.

וְאַפְילּוּ מִן דְּבָרָיו, יַעֲבִיד בָּהוּ חַרְשֵׁין לְבָנִי נְשָׁא,
מִשׁוּם אַיִלּוֹן דְּתַלְיָן בָּהוּ, וּמִן דְּאַעֲבָר (ע"ט ע"ב)
לוֹן, כְּאַלְוֹ אַסְגֵּי חַסְד בְּעַלְמָא, וְדִינִין בִּישָׁין
לֹא מִשְׁתְּבִחֵין. וַיַּעֲבֵר הַהְוֵא זְהָמָא וּטוֹפְרָה
דְּרָשִׁים בָּיה. הַתְּנִיא, מִן דְּדָרִיךְ בְּרֶגֶלִיהָ, אוֹ
בְּמִסְאָנִיהָ עַלְיהָן, יִכְלֶל לְאַתְזָקָא. וּמֵה בְּהָאֵי שִׁירֵי
דְּשִׁירֵי זְהָמָא דְּלָעִילָא כֵּה, אַתְתָּא דְּמַקְבָּלָא
וְאַתְחַבְּרָת בְּחוֹזָא, וְאַטִּיל בָּה זְהָמָא, עַל אַחַת
פְּמָה וּבְמָה. וּוֹי לְעַלְמָא דְּמַקְבָּלָא מִינָה מִהְהָוָא
זְהָמָא, בְּגִינִי כֵּה וְאַל אָשָׁה בְּנֵדֶת טָמָאתָה לֹא
תִּקְרַב.

זְכָה דָּרָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׂעָרִי בְּגִוִּיה. זְכָה עֲרֵבִיה בֵּין עַלְמָיו וַתְּפָאִין. **עַלְמָיה כְּתִיב,** (קהלת^๑) אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְכֶּה בֶּן חֹרִין. מַהוּ בֶּן חֹרִין. דָזְקִיף רִישָׁא לְגַלְאָה, וְלִפְרְשָׁא מְלִין וְלֹא דְחִיל. כְּהָא רְאֵיתָו בֶּן חֹרִין, וַיַּיְמָא מָאִי דְבָעֵיא וְלֹא דְחִיל. מַהוּ מְלִיכָה. דָא הָוָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מָאֵירָה דָאוּרִיתָא, מָאֵירָה דְחַכְמָתָא. דְכָד הָוָה רַבִּי אָבָא וְחַבְרִיא, חַמְאָן לַרְבִּי שְׁמֻעוֹן, הָוָו רְהַטִּי אַבְתָּרִיה, וְאָמְרִי, (הושע^๒) אַחֲרִי יְיָ יְלַכּוּ כָּאָרִיה יִשְׁאָג.

אֲשֶׁרִי הַדָּור שָׁרֵבִי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׁרוֹי בְּתוֹכוֹ. אֲשֶׁרִי גּוֹרְלוֹ בֵּין עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים. עַלְיוֹן כְּתֻובָה (קהלת^๓) אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְכֶּה בֶּן חֹרִים. מַהוּ בֶּן חֹרִים? שְׁזָקִיף רָאשָׁה לְגַלְוָת וְלִפְרָשָׁה דְבָרִים וְאֵינוֹ פּוֹחֵד. כֵּזה שָׁהָוָא בֶּן חֹרִין, וַיֹּאמֶר מַה שָׁהָוָא רֹצֶחֶת וְלֹא פּוֹחֵד. מַיְזָה מְלִיכָה? זֶה הָוָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי, בֶּעֱלָה הַתּוֹרָה, בֶּעֱלָה הַחֲכָמָה. שְׁכָפְשָׁדָה רַבִּי אָבָא וְחַבְרִים רֹאִים אֶת רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הַיְיָ רְצִים אַחֲרִיו וְאָמְרִים: (הושע^๔) אַחֲרִי הֵי יְלַכּוּ כָּאָרִיה יִשְׁאָג.

ספר אור הזהר (עמוד 243)

מב) אֲפָלוּ בְּעַת עַצְלָות וּכְבוֹדוֹת יְתַגֵּבְרָה בְּלִימֹוד הַזָּהָר

עקר גָדוֹל לְהַתְגִּבָּר מִאֵר בְּכָח לְלִימֹד דִיקָא בְּעַת הַזָּהָר שָׁאַינּוּ מַרְגִּישׁ בְּעַצְמוֹ שִׁום חַשָּׁק לְלִימֹד רַק הַחֲמָר מִקְרָרוֹ בְּעַצְלָות וּבְכְבוֹדוֹת וּכְיוֹן, אֲפָלוּ שְׁמָחוֹ וְלֹבֶן אַטוּמִים וְלֹא יָכֹל לְכֹונַן בְּלָל מֵה שְׁלֹמֶר, אֲפָלוּ פִּיכְמָן יְתַגֵּבְרָה בְּכָח לְוֹמֵר אוֹ בְּפִיו אֶת דִבְרֵי הַגְּמָרָה מִשְׁנִיתָה מַרְשָׁךְ וְזָהָר. (מנחת עַנִּין' אות כ"ה)

מן) חָק וְלֹא יַעֲבֵר לְלִימֹוד הַזָּהָר מִסְפָּר הַשְּׁבָעָה

בַּיּוֹם שְׁבָת קָדְשָׁה יְהִי לְכָם שְׁעִיר קְבּוּעַ לְלִימֹד בְּזָהָר הַקְּרוּשׁ מִסְפָּר הַשְּׁבָעָה, וְזֶה יְהִי לְכָם חָק וְלֹא יַעֲבֵר. (הכנה דָרְבָה מַבָּעַל עֲרוֹבָת הַפְּשָׁם צְעהָלִים)

מד) לְמִזְדָּחָה תְּקֹדֶשׁ אֲפָלוּ בְּלִי הַבְּנָה חָשָׁב לְפָנֵי הַשָּׁם - גָּדָל גָּדוֹל לְאָדָם שָׁלָא יַעֲבֵר

מִלְקָרָא הַפְּרָשָׁה מִסְפָּר הַזָּהָר הַקְּדוּשָׁה מִדִּין שְׁבָעָה בְּשָׁבָעָה

לְמִזְדָּחָה תְּקֹדֶשׁ אֲפָלוּ בְּלִי הַבְּנָה חָשָׁב לְפָנֵי הַקְּרוּשׁ בְּלִי הַגְּנָפֶשׁ, וְאֲפָלוּ אֵי לֹא יְדֹעַ מַאֲכָמָר וְשׁוֹגָה בְּוֹ שְׁגָנָאות הַרְבָּה, הָוָא חָשָׁב לְפָנֵי הַקְּרוּשׁ בְּרוֹךְ הוּא, בְּדָכְתִּיב (שיר השירים א, ד) וְדָגְלָוּ עַלְיָהָה, פְּרָשָׁו רְבּוֹתִינוּ וְכָרְנוּם לְבְרָכָה (שיר השירים רְבָה פרק ב') פְּסֻוק הַכְּיָאָנוּ: וְדָלְגוּן עַלְיָהָה. הָא לְמַה הַדָּבָר דָוְמָה? לְתַנְיָוק קָטָן שָׁאַינּוּ יְדֹעַ דָבָר וּמְדָבָר חַצִּין שֶׁל תְּבֹות בְּלָעָנִי שְׁפָה וְאַבְיוֹ וְאַמּוֹ יִצְחָקוּ לוּ יִשְׁמָחוּ לְקוֹלוֹ, כְּדֵי יוֹשֵׁב בְּשָׁמִים יִשְׁחַק וַיַּשְׁמַח בְּשָׁהָאִישׁ הַיְשָׁרָאֵל יִשְׁלַׁחְ לְתָהָה בְּתּוֹרָה וְרוֹצָח לְלִימֹד, אֲךָ אֵין דַעַתְוֹ מִשְׁנַת אֵין לוּ מֵשִׁילְמָנוּ וְלִמְדָר בְּמַה שְׁיוֹדָע, בְּנוֹדָא עֲוֹשָׁה נְחָת רָוחַ לְיוֹצָרָוּ וּבָא בְּשָׁבָרוֹ.

הַגָּהָה בֵּין אֵין מָקוֹם פְּטוּר לְמַי שָׁאַינּוּ יְדֹעַ לְלִימֹד אֵין טָעָנָה וּזְפוֹרָתָו לַיּוֹם הַדָּי, בַּיּוֹכֵל הוּא לְלִימֹד כְּמוֹ שְׁיוֹדָע. וְנַהֲיָ שְׁבָלְמֹוד הַמִּשְׁנִיתָה וְהַעֲשָׂרִים וְאַרְבָּע (פָנ"ד) יְשָׁעָות שְׁצָרִיךְ לְהַבִּין לְפָחוֹת מָה הַעֲנִין שְׁלֹמֶר, אֲבָל בְּלִימֹוד תְּהִלָּים וְזָהָר הַקְּדוּשָׁה אֲפָלוּ בְּאֵין מְבִין בְּלָל חָשָׁב וּמְקַבֵּל וּמְרַחֶה לְפָנֵי הַשָּׁם. וּמֵשִׁילְמָעָד סְפָר וּמִבְנֵי דִבְרֵי הַזָּהָר הַקְּדוּשָׁה הַפְּשָׁוטִים יִמְצָא בּוּ טָוב טָעַם וְדִבְרִים מִתְּוֹקִים מִדְבָּשׁ וּמוֹסְרִי.

הַשְּׁכָל שְׁמוֹשִׁים לְבַבְּ הָאָדָם לְאַבִּי שְׁבָשִׁים.

מקור המאמר בזוהר פרשת משפטים דף צה ע"א
סוד נשמה יתרה בשבת

בָּא וראת, ביום השבת,
בשעה שמתקדש היום,
יוצאות נשות מתחזע עז
התיים, ומנסבות אותן
הנשות הקדשות
למחותנים ונחים בהם כל יום
השבת. ולאחר שיצאת
השבת, עלות כל הנשות
ומתערות בעטרות קדשות
למעלה. (וכשהתערות באוטו טוב,
אלו הם בעליו של אותו טוב וכן) אף
כאו מזמן הקדוש ברוך הוא
את אותו האיש, וזהי נשמה
אחרת, ולאחר עלי גב שזו
מוזנחת לו, נשמה שהיתה לו בראשונה, שאורה הראשונה, כמו
שנתברא.

תָא חזי, ביום דשבתא בשעתה דאתקדש יומי,
נפקי נשמתין מגו אילני דתאי, ומגשben אינון
נשמתין קדישין לתחאי, וניחין בהו כל يوم
דשבתא. ولבדת דגפיק שבתא, סלקין בלהו
נשמתין ומתקטרן בעטרין קדישין לעילא. (וכד
מתעטרן בההוא טבא איןון בעליו דההוא טיבו וכן) אוף חבי,
קדשא בריך הוא אזמן לההוא בר נש, ודא הוא
נשmeta אחרת, אף על גב דדא זמין ליה,
נשmeta דהות ליה בקדמיה, שאורה רקדמיה,
בסותה וענתה לא יגרע, כמה דאתמר.
מזמנת לו, נשמה שהיתה לו בראשונה, שאורה הראשונה, כמו
שנתברא.

ספר אור הזוהר (עמ' 244)

הגה כי בן ראיי לכל אדם לך לו ספר הזוהר הקדוש ולא עבר מלקרא הפרשה מדי שבוע בשבוע,
והה גדר גדור לאדם כדי שלא ישיאנו יצורו לפנות עצמו לבטלה שהוא גדור בידיע, ויעשה
זאת אפוא יונצאל, שקיבל עליו סדר למודים בנזון שמנה עשרה פרקי משנה בכל יום וספר תהילים
ופרשה הזוהר וכדומה, וכשהלא יהיה לו פנאי יהיה לו לונה ופורה מיום ליום ומחדר לחדר באפן
שבהיותו פניו תכף יפנה לשלים חובתו, אך ישכילד על דבר מריאותו שלא יצטרך ללמד במדריכות
גדול באפן שלא יהיה שווה אותו הלמוד כלום והוא עמלו ליריק חם ושלום. וכבר אמרו (טור ארוח
ח'ים סימן א') טוב מעט בכוננה מחרבות בלא כוננה. וכשלומד סודות הזוהר הקדש בלבד בין שיש
צפני סודות וזי דחוון בכל הענינים, אך בשרו עליו יכاب על שאין לו ידיעה כלל וכלל.

ואהורה שמענו למי שלומד ספר הזוהר הקדוש, שישمر נפשו מאדר בשולמד אבא, אמא, ברא,
ברתא, עיר-אנפין, אריך-אנפין, מטרכוניתא, ובן צורת איברים: רישא, עינין, אודין וכדומה, שלא
יציר שום צורה למעלה חם ושלום חיללה וחם, ועל זה נאמר (דברים כו, טו) ארוור האיש אשר יעשה
פסל ומפכה ושם בפטר, בסתרו של עולם, אלא יאמין באמונה שלמה שאין שיק למעלה אלו
הענינים כלל וכלל, רק הכל אוות עליונים וצפני סודות שאין יד שבלני מנעת. וכך אליו המלות
שפכו בזוהר הקדוש, הכל הוא בניו ודרך משל בעלמא שהמשביל יבין אליה דבר, ואנחנו לא
נדע ואין לנו רשות לחשב ולצער בשום אופן, רק נקרה בשפטינו ונקיים תפלהנו שהיא נעם השם עליינו
יהיא חשוב ומקביל ומראה שפהותינו לרצון ולעשות נחת רוח ליוציאנו ודיננו. (פלא יוזע אות ז, זהר)

מקור המאמר בזוהר פרשת אהרי דף ח ע"ב

בַּיּוֹם דְּשֶׁבֶת, בְּסֻעֻדַּתָּה תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נה)
או תְּתַעֲגֵג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְּהָהִיא
שְׁעַתָּה אַתְּגַלְיָא עַתִּיקָא קְדִישָׁא, וּכְלָהו עַלְמִין
בְּחִדּוֹתָא, וּשְׁלִימָיו וּחִדּוֹתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּין,
וּסֻעֻודַתָּה דִּילִיה הָוָא וְדָאי.

בְּסֻעֻודַתָּה תְּלִיתָה דְּשֶׁבֶת, כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיך
נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ. דָא הִיא סֻעֻודַתָּה
דוֹעֵיר אָפִין, דְּהַוִּי בְּשִׁלְמִוּתָא. וּכְלָהו שִׁיתָא יוֹמִין,
מִהָּוָא שְׁלִימָיו מִתְּבָרְכוֹן. וּבְעֵי בָּר נְשׁ לְמַחְדִּי
בְּסֻעֻודַתָּה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעֻודַתָּי, דְּאַינְזָן
סֻעֻודַתָּי מִהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דִּזְרָעָא קְדִישָׁא
דִּיְשָׁרָאֵל, דִי מִהִימְנוֹתָא עַלְאָה, דְּהָא דִילְהֹזָן הָיא,
וְלֹא דַעֲמִין עַזְבִּי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות. וּבְגִינִּי
כֵּד אָמָר, (שםות לא) בְּגִינִּי וּבְגִינִּי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֹוי, בְּסֻעֻודַתָּי אַלְין, אֲשַׁתְמֹדְעָוִן יִשְׂרָאֵל,
דְּאַינְזָן בְּגִינִּי מְלָכָא. דְּאַינְזָן מִהִיכְלָא
דִמְלָכָא, דְּאַינְזָן בְּגִינִּי מִהִימְנוֹתָא, וּמְאָן דְּפָגִים
חָד סֻעֻודַתָּא מִנְיָהָו, אֲחֹזִי פְּגִימְוָתָא לְעִילָּא,
נְזָעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם בְּנֵי הָאָמוֹנה, וְמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻודַת
אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, שְׁאַינוֹ מַבְנֵי

בַּיּוֹם הַשְּׁבָת, בְּסֻעֻודַה
הַשְׁנִיה כְּתִובָה או תְּתַעֲגֵג עַל
הָ. עַל הָ וְדָאי. שָׁאוֹתָה
שְׁעָה נְגַלָּה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשָׁ,
וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְהַשְּׁלִימוֹת וְהַחֲדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וְזֹהָי
סֻעֻודָתוֹ וְדָאי.

בְּסֻעֻודַה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל
שְׁבָת כְּתִוב וְהַאֲכָלָתִיך נְחַלָּת
יַעֲקֹב אָבִיךְ. זֹהָי הַסֻּעֻודַה
שֶׁל זְעִיר אַנְפִּין שַׁהְוָא
בְּשִׁלְמָוֹת. וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים
מִאַתָּה שְׁלִimoת מִתְּבָרְכִים.
וְצִרְיךָ אָדָם לְשָׁמַח בְּסֻעֻודָתוֹ
וְלַהֲשִׁlim הַסֻּעֻודָות הַלְלוֹ
שְׁהָנוּ סֻעֻודָות הָאָמוֹנה
הַשְּׁלִמָה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שַׁהְאָמוֹנה הַעַלְיוֹנָה
הָיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עַזְבִּי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמְזֻלּות. וּמְשׁוּם כֶּה אָמָר,
(שםות לא) בְּגִינִּי וּבְגִינִּי
יִשְׂרָאֵל.

בָּא וּרְאָה, בְּסֻעֻודָות הַלְלוֹ
נְזָעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם בְּנֵי הָאָמוֹנה, וְמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻודַת
אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, שְׁאַינוֹ מַבְנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את העניים, ואם הוא שמה לבודו ולא נתן לעניים - עונשו רב, שהרי לבודו שמה, ולא נתן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) זוריתי פרש על פניכם פרש חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא ניתן לאחר - לא נוחנים עליו עונש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פרש חגייכם. אמר פרש חגייכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומশום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליה, נשמה שכל השלמות בה, כדוגמת העולם הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכਆ עללה הוא, דלאו מבני היכלא דמלך הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עלייה חומרא דתלת מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חי, בכלהו שאר זמנים וחגין, בשי בר נש לחדי, ול%;"> מהדי למסבני.iae ויאי הוא חדי בלהודוי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגי, דהא בלהודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלachi ב) זוריתי פרש על פניכם פרש חגייכם.iae ויאי איהו בשbeta חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, בשאר זמנים וחגין, כתיב פרש חגייכם. פרש חגייכם קאמר, ולא פרש שבתכם. ובתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, בין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עללה, נשמתא דכל שלימו בה, כדזגמא דעלמא דאתה. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדישא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסי, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
דלא אשלים חדרותא דמלכא קדיישא. ומאן
חרותא דיליה. אלין תלת סעדית מהימנותא.
סעודת ר아버지 יצחק ויעקב בלילה בהו. וכלהו
חרו על חרוי מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אביהו, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל ישאר חgin
וימניין. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתביבין, ולא מתרין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטריין שלימין.
בהדין יומא גבורות הקדוש עליון הארי זכינו לברכה כי. אלא ודע כי מודו כל
השנה אינו כלום אם אין מעתרו ביום אחד בלבד הקבלה, כי שוקול היא בניד כלום.

מה) אם אין מעתרים למועד הנגלה השנתי בלמוד הקבלה يوم אחד, למועד המשנה אינו כלום... מטענו [מדברי התקוני זהר תקון מג דר פ"ב]. וודע החיבור וניד השכר למי שילומד הקבלה, כי למועד זהר בוגירסא בעילמא בינה עולמות, וכל שפנו אם יזכה ללמד ולרבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שליא יעשה בלמוד הפשט שנה תמיימה כו'. ואין צורך להאריך בראיות אלה המפרשים מפי גבורות הקדוש עליון הארי זכינו לברכה כי. אלא ודע כי מודו כל
השנה אינו כלום אם אין מעתרו ביום אחד בלבד הקבלה, כי שוקול היא בניד כלום.
וה שאמיר [בתוקני זהר שם] ונירים דלא ישתרלוון בהזון, דוק מינה הא אם ישתרלוון בהזון כל אחד בפי יכלתו אפלו יומ לשנה, תורתו בלה עשויה פרות למעלה, וכל שפנו אם קובע עצ להשם שעשה אחד בכל לילה, או מבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני חילא דמלכא והוא מושאי פni המלך היושבים ראשונה במלכותא דרכיעא. ודי בהערה זו למי שנתנו השם בינה והשביל.
(בפה מלך לתקוני זהר תקון מג ג' אות ס)

מו) למד אדם זהר בחשך גדור

(הגהנות מהר נחום מטשרנוביל זכר צדיק וקדוש לברכה)

למד ספר זהר בחשך גדור.

מו) מי שליא ראה אור זהר לא ראה אור מימיו
אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו לאורו לילך ולהגנות אמרנוنعم מזו זהר עליון אור הקדוש, חכו
ממתקים וכלו מחמדים, מים שאון להם סוף וקוץ להבון ולהשכיל במעשה בראשית ובמעשה
הפרקבה, ואיך להיות מרכבה להתיחד ולהשיב נפש אל מקור מתחבה ושרשה. וזאת נחלת ונרשך
בנפשי אשר מי שליא ראה אור ספר זהר לא ראה אור מימי. (עורת צבי פרשת בהעלתה)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חן לישראל היום"
 ניתן לקבל בחינם לזכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב'ב

אמר רבי יוסי, ודע כי הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומהי
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
ש아버지ם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכולם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
הآבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
ההגים והזמנים. ביום זהה
רשעי ה Gehen נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעטרות שלמות.